

burde modtage Drikkepenge eller Gaver — nogle Steder sæstes Pigerne jo udtrykkelig med Udsigt hertil — men kun Løn for sit Arbejde, der, som i Forretningslivet, ikke straks burde være højeste Løn, men stigende med Aarene og Dygtigheden. Tjenestepigestandens Højnelse kommer hele Samfundet til gode. De unge Piger udgaar sædvanlig fra fattige Hjem, de kommer til at færdes i de mere velhavende og rige Hjem — tænk paa deres Indflydelse paa Børnene! Og hvis de gifter sig, vender de sædvanlig tilbage til de smaa Hjems Forhold — hvad nytter det, at der skaffes Penge, naar Husmoderen ikke forstaar at benytte dem paa rette Maade? Forstod Folk rigtig, hvad vi vil, saa støttede de os bedre baade med Sympathi og Midler. Denne Skole er, som Hermann Trier sagde i sin Tale ved Indvielsesfesten, den første Skole, eer rejses af Arbejderne selv for at dygtiggøre og højne Fagets Arbejdere. Heller ikke Tjenestepigerne selv forstaar, at det gælder at samle sig“. Med et lille sørgmodigt Smil tilføjer Frk. Christensen: „Jeg indser nu, at der behøves mere end een Menneskealder for at virkeliggøre min Drøm: Tjenestepigernes Sammenslutning til Arbejde for deres egen Sag.“

Paa mit Spørgsmaal om der intet andet er, Frk. Christensen ønsker at sige, svarer hun smilende: „Jo, vi vilde blive meget glade, om en eller anden vilde betænke vor Forening i sit Testamente“.

I Anledning af, at det snart er Jul, vil jeg tilføje en lille Bemærkning: man kan ikke blot spise til Middag og drikke Kaffe hver Dag i Tvermosegaard (Rosengaarden 14) — Kaffe med friske hjemmebakte Kager; men man kan sende sin Kagekasse derop og faa den sendt fyldt hjem med al Slags hjemmebagt Bagværk.

„Kv. og Sf.“ ønsker Foreningen Lykke og Fremgang. Dette dristigt startede og smukt realiserede Arbejde af en ung Kvinde, der føler saa varmt og arbejder saa klogt for sine Standsfællers Sag, er en Ære for os danske Kvinder.

Anna Brosbøll.

Hvorledes vil Arbejdet for Valgretten forme sig i Danmark?

Naar jeg gaar ud fra, at ovenstaaende Spørgsmaal er aktuelt for de fleste valgretsinteresserede Kvinder, saa tager jeg næppe

fejl. Dersom „Kvinden og Samfundet“ vilde give mig en lille Plads for en Udtalelse om dette Spørgsmaal, vilde det være mig meget kjær.

At der hidtil har hersket en sørgelig Forvirring — en ubegribelig Splid paa dette Omraade, hvor vi alle burde staa Ryg mod Ryg, staa som en fast forbundet Enhed i Arbejdet udadtil, maa vi vel indrømme fra alle Lejre. Man har haabet paa at kunne bringe det Hele under én Hat — man har arbejdet derpaa — gjort Tilløb — alt forgæves. Ogsaa jeg har haabet — har troet sikkert, at det maatte kunne naaes — ja, endog saa sent som efter det store Sommermøde, var min Tanke at arbejde derpaa — men i den sidste Tid har jeg skiftet Mening. Det er nu min Overbevisning, at Arbejdet for vor Livssag: den kommunale og politiske Frigørelse vil tredele sig, og lad den saa det! Lad os tage denne Tredeling som en fait accompli — se den roligt under Øjne og tage vore Forholdsregler derefter — se at bringe det bedste ud deraf.

Først er der Valgretsforbundet, der sikkert vil kæmpe for sin Eksistens, bestaa som det gør og optage i sig alle de Foreninger, som vil slutte sig til det. Valgretsforbundet staa i Øjeblikket med fuld lovlig Ret i den store internationale Alliance; vil det vedblive at gøre det, maa det arbejde henimod den „rene“ Linje — o: forlange af alle sine Foreninger, at de skal danne Valgretskærner indenfor deres egen Ramme.

Københavns Kvindevalgretsforening (Politisk Kvindeforening) med sit Formaal at danne Valgretskredse over hele Landet, har — om dette lykkes — den rene Linje — det skal indrømmes — men — „on dit au fait il y a long trajet. — (Der er langt fra det sagte til det gjorde).

Saa har vi — last not least — Dansk Kvindesamfund, der sikkert vil sætte al Kraft ind paa Valgretsarbejdet — og gøre det paa egen Konto. Dansk Kvindesamfund, som allerede ompaender hele Landet, og har store Kort paa Haanden. Dersom D. Kv. Sf. tænker paa at komme i international Forbindelse, saa ser jeg ikke rettere, end at ogsaa det maa danne Valgretskærner i sine Kredse. — Fru Münters Tanke at danne en Union, en Slags Repræsentation fra alle Lejre, som saa skulde — og jo ogsaa kunde — knytte os alle til Alliancen, er vist ikke saa forkert, men det forekommer mig, at denne Tanke ligger noget ude i Fremtiden. Først gælder det jo dog Arbejdet indadtil — det hjemlige, det nationale Arbejde; Forholdene maa først